

Svijet po mom

Bilo bi lijepo dobiti tu jedinstvenu priliku: promjeniti ovaj svijet.

U mom svijetu sve bi bilo lijepo i jedinstveno. Ne bi bilo politike, lopova, kriminalaca. Sve ružne stvari bih izbacila. Kuće bi bile od čokolada, prozori od pekmeza, krovovi od marcipana. Auti bi bili od žvakačih guma i u prirodu bi ispuštali plin od koje bi se svi ljudi smijali. Nitko ništa ne bi radio, samo bi smo se zabavljali. Naravno ni škole ne bi bilo, svi bi bili bez brižni, nitko ne bi mario ni za šta, osim za zabavu. Ma, ustvari, ja mislim da ovaj svijet ne treba mijenjati. Bog, stvarajući ovaj planet, mislio je na svaki detalj i stvorio ga savršenog. Svaki kontinent, svaka država, svaki grad, sve je lijepo i posebno na svoj način. Da zaista mogu promijeniti svijet, promijenila bih srca ljudi. Ljudi bi trebali pomagati jedni drugima, tako da gladi i siromaštva nebi bilo. Trebali bi više misliti jedni na druge: pomoći ne zaposlenima naći posao i omogućiti svakom djetetu školovanje. Promjenila bih i svijest ljudi tako da razvoje tehnologije smisle kako zaštiti prirodu. Tako bi izgledao svijet po mom... Mislim da bi ovaj svijet tada zaista bio lijep.

Anja Čančar, 7.c